

Kommissionens Flertal kan imidlertid ikke erkende, at den omhandlede Begrænsning rationelt kan begrundes. Kan en Værdistigning paavises og henføres til vedkommende Jernbaneanlæg, bør denne i Overensstemmelse med det til Grund for Forslaget liggende Princip beskattes, hvad enten Værdiforøgelsen falder paa en Byggegrund eller paa en ren Landbrugsejendom. Flertallet skønner ikke rettere end, at en Værdistigning maa kunne efterspores og ansættes ved alle Arter af Ejendomme, og man nærer ingen Frygt for, at Vurderingsraadene skulde være vanskeligere stillede overfor Vurderingen af Landejendomme end overfor Vurderingen af Byggegrunde. Flertallet har derfor ment, at der ved Jernbaneskylden ikke burde indrømmes noget egentligt afgiftsfrit Beløb; Forslaget om i den aarlige Jernbaneskyld for enhver Ejendom at fradrage 3 Kr. er fremsat dels for at lette de ganske smaa Ejendomme, dels for at fritage Vurderingsraadet for at beskæftige sig med rene Bagateller. De anførte Grunde vilde i og for sig kun føre til at fradrage 3 Kr. i Afgiften af smaa Ejendomme, men Reglen er opstillet som almindelig for at undgaa Grænsetilfælde, der kunne medføre Utilfredshed.

Hertil kommer endelig, at man efter de indhentede Oplysninger føler sig overbevist om, at Loven, saafremt det vedtages at fastsætte et stort skattefrit Beløb, kun vil give et ringe økonomisk Resultat.

Inden for Kommissionen har man indgaaende drøftet, hvor vidt Grundlaget for Afgiften burde være en periodisk Vurdering, eller om Afgiften skulde knyttes til stedfundne Overdragelser, og herunder har man ladet sig lede saavel af rent principielle som af praktiske Hensyn.

Over for en Afgiftsfastsættelse paa Grundlag af stedfundne Overdragelser har der været gjort gældende, at man ikke altid vil kunne lide paa de opgivne Overdragelsesværdier, som kunne være fastsatte rent pro forma. Yderligere vil ogsaa Omgaaelser let kunne finde Sted ved Dannelsen af Ejendomsselskaber paa Aktier, saaledes at Ejendommens Salg alene kan finde Sted ved Overdragelse af Aktierne, uden at blive ramt af et paa dette Princip bygget Lovforslags Bestemmelser. Som et Moment af afgørende Betydning er endelig anført, at den ved Jernbaneanlægget skabte Værdiforøgelse allerede giver sig Udtryk, inden Overdragelse har fundet Sted; for Byejendommenes Vedkommende vil Fordelen kunne vise sig i forøgede Lejeindtægter eller yderligere Udnyttelse til Bebyggelse, for Landejendomme i en forøget Afkastning eller i Udgiftsbesparelse (mindre Kørselsudgifter m. v.).

Det har inden for Kommissionen været drøftet, hvor vidt disse Ulemper kunde fjernes, samtidig med at man dog bevarede det til Grund liggende Princip, og der har i saa Henseende været peget paa, at dette kunde opnaas, saafremt man gik over til at benytte Overdragelsesværdien som Rettesnor, men i øvrigt tog Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder og Oplysninger, idet man mente, at selve den Omstændighed, at en saadan Vurdering netop fandt Sted i Overdragelsesøjeblikket, indeholdt en betydelig Sikkerhed mod en urigtig Ansættelse. Naar man saa yderligere supplerede Afgiftserlæggelsen ved stedfunden Overdragelse med en Afgift af den forøgede Afkastningsværdi, vilde dette formentlig være tilstrækkeligt til at fjerne den Uretfærdighed, som det vilde være, hvis en Ejer ved at undgaa Overdragelse indhøstede en Fordel uden herfor at erlægge nogen Afgift. I saa Tilfælde vilde Afgiftsnyderen blive Lodtager i den ved Jernbaneanlægget skabte Værdistigning paa samme Betingelser og under samme Vilkaar som Ejeren.

Herimod har imidlertid været indvendt, at dette vilde betage Afgiftsnyderen Andel i den Værdiforøgelse, Jernbaneanlægget havde skabt, saafremt Ejeren ikke udnyttede Ejendommen paa almindelig fornuftmæssig Maade, og man har yderligere